

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA de ADMINISTRARE FISCALA
Directia generala de solutionare a contestatiilor

DECIZIA NR. 67/31.03.2005

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, a fost sesizata de Directia generala a finantelor publice cu privire la contestatia formulata de societatea comerciala "X".

Contestatia a fost formulata impotriva sumei stabilita prin decizia de impunere din data de 24.11.2004 emisa in baza raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 19.11.2004 de organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice - Directia controlului fiscal, reprezentand impozit pe profit, majorari de intarziere si dobanzi aferente si penalitati de intarziere.

Contestatia a fost inregistrata la Directia generala a finantelor publice dupa 25 zile de la data emiterii deciziei de impunere din data de 24.11.2004 respectandu-se deci termenul legal prevazut de art.176 (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 174, art. 175, art. 176 si art. 178 alin. 1 lit. c) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala este investita sa solutioneze contestatia formulata de societatea comerciala "X".

I. Prin contestatia formulata, societatea comerciala "X" invoca in sustinerea cauzei urmatoarele argumente:

Societatea comerciala "X" arata ca societatea a mai fost verificata in perioada aprilie - mai 2004, contestatia impotriva procesului verbal incheiat in data de 17.05.2004 fiind solutionata prin decizia nr. 233/30.07.2004.

Prin decizia nr. 233/30.07.2004 s-a dispus reverificarea societatii, reverificare in urma careia a fost intocmit raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 19.11.2004 si decizia de impunere din data de 24.11.2004 prin care au fost mentinute in sarcina societatii comerciale "X" aceleasi debite stabilite prin procesul verbal incheiat in data de 17.05.2004.

Referitor la facilitatile prevazute de O.U.G. nr. 24/1998, societatea sustine ca organul de inspectie fiscala "*in mod nelegal*" nu a

avut in vedere *“scutirile de impozit pe profit pentru profitul realizat din vanzarile de active in anul 2003 si vanzarii de marfuri in anii 2001 si 2002”* intrucat, in conformitate cu prevederile art. 17 din H.G. nr. 728/2001 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea O.U.G. nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, cu modificările ulterioare, *“recuperarea facilitatilor prevazute de lege se poate face numai dupa retragerea certificatului de investitor in zona defavorizata”*.

De asemenea, societatea comerciala “X” arata ca este *“nelegala neluarea in considerare a facturilor pentru <<prelucrare tiranti>>, operatiuni ce au fost efectuate in comuna Schela”* pe considerentul ca *“in afara cheltuielilor cu chiria nu se evidentiaza alte cheltuieli la sediul din Schela”* si ca a depus fisa de evaluare trimestriala a agentului economic si *“bilanturile prin care se evidentiau scutirile de impozit”*.

Ca si concluzie, societatea comerciala “X” sustine ca *“pana la retragerea certificatului de investitor pentru zona defavorizata beneficiaza de scutirile prevazute de O.U.G. nr. 24/1998”*.

In ceea ce priveste facilitatile acordate de art. 21 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii, societatea contestatoare arata ca in perioada 01.01.2001 - 30.06.2002 a reinvestit un profit pentru care nu datoreaza impozit.

Societatea comerciala “X” sustine ca *“societatile ce nu beneficiaza de facilitatile prevazute in Legea nr. 133/1999 sunt expres si limitativ prevazute de art. 4 alin. 2 si 3 si societatea nu se regaseste printre aceste categorii de societati”*.

Referitor la facilitatile fiscale reglementate de Legea nr. 414/2002, societatea contestatoare arata ca organul de inspectie fiscala *“nu a luat in considerare deducerea de 20%”* aferenta achizitiilor de mijloace fixe din perioada iulie 2002 - decembrie 2003.

De asemenea, societatea comerciala “X” sustine ca *“din moment ce a dedus aceste cheltuieli este clar ca s-a optat pentru acordarea facilitatilor”* si ca *“dispozitiile art. 35 pct. 4 invocate de inspectia fiscala nu sunt aplicabile deoarece nu se refera si la facilitatile prevazute la art. 11 alin. 5 si 6 din Legea nr. 414/2002 in care se incadra societatea”*.

II. Prin decizia de impunere din data de 24.11.2004 organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice - Directia controlului fiscal au stabilit debite suplimentare in baza urmatoarelor constatari din raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 19.11.2004:

Inspectia fiscala a cuprins perioada noiembrie 2000 - februarie 2004 si a fost efectuata urmare a deciziei nr. 233/30.07.2004

emisa de Agentia Nationala de Administrare Fiscala - Directia generala de solutionare a contestatiilor prin care s-a dispus reverificarea societatii comerciale "X" cu privire la impozitul pe profit.

Societatea comerciala "X" este o societate comerciala cu capital privat care are ca principal obiect de activitate "industria de masini si echipamente".

Organul de inspectie fiscala a stabilit ca societatea contestatoare a efectuat prestatii cu utilaje terasiere in unitatile miniere din judetul Gorj, respectiv in zona Rovinari, a comercializat carburanti auto si a vandut active.

In ceea ce priveste impozitul pe profit, organul de inspectie fiscala a constatat ca societatea comerciala "X" a declarat si inregistrat extracontabil in contul 8038 "Alte valori in afara bilantului - impozit pe profit scutit la plata" un impozit pe profit.

Fata de impozitul pe profit inregistrat de societate, organul de inspectie fiscala a calculat un impozit pe profit suplimentar rezultat din majorarea cheltuielilor nedeductibile fiscal cu suma ce depaseste cota de 1,5% stabilita prin Legea bugetului de stat nr. 216/2001 reprezentand cheltuieli cu hrana pentru angajatii cu contract de munca.

In data de 01.12.2000 societatea comerciala "X" a obtinut certificatul provizoriu de investitor in zona defavorizata conform O.U.G. nr. 24/1998, iar in data de 01.03.2001 a obtinut certificatul de investitor in zona defavorizata in conformitate cu prevederile O.U.G. nr. 24/1998 aprobata si modificata prin Legea nr. 20/1999 si cu prevederile H.G. nr. 525/1999.

1. Referitor la facilitatile reglementate de O.U.G. nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, organul de control a constatat ca desi a obtinut certificat de investitor in zona defavorizata Schela, zona declarata defavorizata conform H.G. nr. 192/1999, societatea comerciala "X" a desfasurat activitati producatoare de venituri in afara zonei pentru care a obtinut certificatul de investitor si anume in zona defavorizata Motru - Rovinari.

Organul de inspectie fiscala invoca prevederile art. 8 din O.U.G. nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, anexa 2 alin. 1 din H.G. nr. 192/1999, art. 9 alin. 1 din H.G. nr. 728/2001 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea O.U.G. nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, concluzionand ca societatea contestatoare nu beneficiaza de scutire la plata impozitului pe profit.

Privitor la profitul inregistrat de societatea comerciala "X" urmare a vanzarilor de active si a diverselor marfuri, organul de inspectie fiscala arata ca, in conformitate cu art. 9 alin. 2 din H.G. nr. 728/2001 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea O.U.G. nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicata, cu

modificarile ulterioare, societatea nu beneficiaza de scutirea la plata a impozitului aferent.

De asemenea, organul de inspectie fiscala a constatat ca societatea nu a inregistrat in perioada verificata cheltuieli cu energia electrica, apa, combustibili la sediul declarat din Bumbesti Jiu ci numai cheltuieli cu chiria, fapt ce conduce la concluzia ca societatea comerciala "X" nu a utilizat spatiul respectiv si, pe cale de consecinta, nu a obtinut venituri in zona defavorizata Schela asa cum sustine facand trimitere la activitatea de "prelucrare tiranti".

2. Referitor la facilitatile reglementate de Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, organul de inspectie fiscala arata ca societatea comerciala "X" a inregistrat in perioada ianuarie 2001 - iunie 2002 achizitii de mijloace fixe.

Organul de inspectie fiscala a constatat ca societatea comerciala "X" nu indeplineste conditiile prevazute de art. 5 alin. 1, 2, 3 si 4, art. 9 alin. 2, art. 23 si art. 24 din Legea nr. 133/1999 in sensul ca "*nu detine dovada numarului scriptic anual de personal, dovada pentru nivelul cifrei de afaceri si certificatul IMM eliberat de Oficiul Registrului Comertului Gorj*", fapt pentru care nu poate beneficia de facilitatile prevazute de aceasta lege.

3. Privitor la facilitatile reglementate de Legea nr. 414/2002, organul de inspectie fiscala a constatat ca in perioada iulie 2002 - decembrie 2003 societatea comerciala "X" a inregistrat achizitii de mijloace fixe.

Organul de inspectie fiscala arata ca, in conformitate cu prevederile art. 11 alin. 5 din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, si ale pct. 11.2 si 35.4 din H.G. nr. 859/2002 pentru aprobarea Instructiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe profit, pentru a beneficia de facilitatile prevazute de Legea nr. 414/2002, societatea contestatoare avea obligatia de a tine o evidenta extracontabila de calcul a amortizarii deductibile fiscal iar sumele reprezentand facilitatile fiscale de natura scutirilor si reducerilor de impozit pe profit trebuiau repartizate la data de 31 decembrie a anului respectiv, pana la concurenta profitului net, ca sursa proprie de finantare.

Societatea comerciala "X" nu a optat pentru aceasta facilitate intrucat "*nu detine o evidenta extracontabila de calcul a amortizarii deductibile fiscal iar profitul net obtinut a fost repartizat la dividende*".

III. Luand in considerare constatarile organului de inspectie fiscala, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la

dosarul cauzei, precum si actele normative invocate, se retin urmatoarele:

1. Referitor la impozitul pe profit inregistrat in contul 8038 "Alte valori in afara bilantului - impozit pe profit scutit la plata", Ministerul Finantelor Publice - Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor, este investit sa se pronunte daca societatea comerciala "X" beneficiaza de scutirea la plata impozitului pe profit prevazuta de art. 6 lit. c) din O.U.G. nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, in conditiile in care si-a desfasurat activitatea in afara zonei defavorizate pentru care a obtinut certificatul de investitor.

In fapt, societatea comerciala "X" a considerat ca, pentru activitatea desfasurata in perioada noiembrie 2000 - februarie 2004, in baza certificatului de investitor in zona defavorizata, beneficiaza de facilitatile acordate de O.U.G. nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, respectiv ca este scutita la plata impozitului pe profit, fapt pentru care a inregistrat o suma in contul 8038 "Alte valori in afara bilantului - impozit pe profit scutit la plata".

In drept, sunt aplicabile prevederile art. 8 din O.U.G. nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicata, care precizeaza urmatoarele:

*"Facilitățile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se acordă pentru societățile comerciale, persoane juridice române cu capital majoritar privat, precum și pentru întreprinzătorii particulari sau asociațiile familiale, autorizate conform Decretului-lege nr. 54/1990, **care au sediul social și își desfășoară activitatea în această zonă, dacă prin investiția realizată se creează noi locuri de muncă pentru forța de muncă neocupată sau pentru membrii de familie ai acestora, care domiciliază în zona defavorizată**".*

Din textul de lege invocat mai sus, se retine intentia expresa a legiuitorului de a conditiona acordarea facilitatilor de locul in care societatea comerciala isi are sediului social si isi desfasoara activitatea.

Mai mult, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se retine ca societatea contestatoare este posesoarea certificatului de investitor in zona defavorizata seria BGJ02-001 nr. 0008 din 01.03.2001, certificat in care se specifica faptul ca societatea comerciala "X" "**beneficiaza de facilitatile prevazute de Hotararea Guvernului nr. 192/1999**, in conformitate cu prevederile Ordonantei de Urgenta a Guvernului nr. 24/1998, aprobata si modificata prin Legea nr. 20/1999 si cu prevederile Hotararii Guvernului nr. 525/1999 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonantei de Urgenta a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate".

Or, Hotararea Guvernului nr. 192/1999, actul normativ

invocat in mod **expres** in certificatul de investitor in zona defavorizata seria BGJ02-001 nr. 0008 din 01.03.2001 acordat societatii comerciale "X" si prin care este declarata ca zona defavorizata **zona miniera SCHELA**, stipuleaza ca "*Pentru societățile comerciale cu capital social majoritar privat, persoane juridice române, precum și pentru întreprinzătorii particulari sau asociațiile familiale, autorizate conform Decretului-lege nr. 54/1990 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice pe baza liberei inițiative, care își au sediul și își desfășoară activitatea în zona defavorizată, se acordă, pentru investițiile nou-create, următoarele facilități: [...]*"

c) *scutirea de la plata impozitului pe profit pe durata de existență a zonei defavorizate*".

Se retine deci, pe de o parte, faptul ca societatii contestatoare i s-a atribuit in mod expres statutul de investitor in zona defavorizata **SCHELA** si nu in mod generic in orice zona defavorizata, iar pe de alta parte ca, in conformitate cu actele normative aplicabile in materie, societatea comerciala "X" poate beneficia de scutirea de la plata impozitului pe profit numai in conditiile in care are sediul și își desfășoară activitatea în zona defavorizată declarata prin H.G. nr. 192/1999, respectiv zona defavorizata **SCHELA**, scopul facilitatii fiscale fiind incurajarea crearii de noi locuri de munca pentru forta de munca neocupata sau pentru membrii familiilor acesteia din aceasta zona.

Din analiza documentelor puse la dispozitie, organul de inspectie fiscala a constatat ca veniturile inregistrate de societatea comerciala "X" au rezultat din activitati desfasurate in afara zonei defavorizate pentru care a obtinut certificatul de investitor, respectiv din activitati desfasurate la subunitatile apartinand S.C "Y", S.C. "Z", S.C. "T", S.C. "L", precum si la alti agenti economici ale caror obiective se aflau pe raza localitatii Rovinari - S.C. "M" - consolidari de suprastructura si constructia unei fabrici de preparate din carne.

In aceste conditii, coroborat cu textele de lege invocate mai sus, se retine ca in mod legal organul de inspectie fiscala a stabilit ca societatea contestatoare nu poate beneficia de facilitatile acordate prin H.G. nr. 192/1999 si O.U.G. nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicata, respectiv scutirea de la plata impozitului pe profit.

Sustinerea societatii comerciale "X" conform careia potrivit art. 17 din H.G. nr. 728/2001 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea O.U.G. nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, cu modificările ulterioare, "*recuperarea facilitatilor prevazute de lege se poate face numai dupa retragerea certificatului de investitor in zona defavorizata*", nu este de natura a fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat textul de lege invocat stabileste conditiile in care se retrage certificatul de investitor in

zona defavorizata atribuit unui agent economic si momentul recuperarii facilitatilor.

Avand in vedere ca statutul de investitor in zona defavorizata este conferit si atestat prin certificatul eliberat de autoritatile competente, este indubitabil faptul ca in momentul in care, din motivele prevazute de legislatia in materie, certificatul este retras, toate atributele investitorului in cauza, inclusiv facilitatile fiscale, sunt retrase.

Din continutul art. 8 din O.U.G. nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, rezulta ca desi dobandirea certificatului de investitor in zona defavorizata constituie o conditie obligatorie pentru a beneficia de facilitatile fiscale prevazute de actul normativ mentionat, aceasta nu este si suficienta, acordarea acestor facilitati fiscale fiind conditionata de legiuitor de respectarea dispozitiilor legale mentionate, respectiv de desfasurarea activitatii in zona defavorizata.

In aceste conditii, interpretarea de catre societatea comerciala "X" a art. 17 din H.G. nr. 728/2001 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea O.U.G. nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, in sensul ca neacordarea facilitatilor fiscale prevazute de O.U.G. nr. 24/1998 este conditionata de retragerea prealabila a certificatului de investitor in zona defavorizata, nu este conforma cu realitatea, intrucat nici un articol al actului normativ invocat mai sus nu conditioneaza statutul de investitor in zona defavorizata de acordarea facilitatilor fiscale, astfel ca neacordarea acestora nu implica retragerea certificatului de investitor.

Referitor la acest aspect, Directia generala de solutionare a contestatiilor, prin adresa nr. 342657/01.02.2005, a solicitat punctul de vedere al Agentiei de dezvoltare regionala sud vest Oltenia in a carei raza de competenta teritoriala intra zona defavorizata SCHELA pentru care societatea comerciala "X" detine certificat de investitor.

Prin adresa din data de 02.03.2005, Agentia de dezvoltare regionala sud vest Oltenia arata ca, in urma verificarii conditiilor prevazute de art. 17 lit. a) si lit. b) din H.G. nr. 728/2001 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea O.U.G. nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, a rezultat ca societatea comerciala "X" *"beneficiaza de facilitatile prevazute de O.U.G. nr. 24/1998 pentru activitatile desfasurate in zona SCHELA"* si ca *"In ceea ce priveste activitatea desfasurata in alta zona defavorizata - Motru Rovinari - societatea comerciala "X" nu are certificat de investitor si pentru aceasta zona, **in consecinta nu poate beneficia de facilitatile fiscale prevazute de O.U.G. nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, pentru activitatile desfasurate in zona Motru Rovinari**"*.

In ceea ce priveste sustinerea societatii comerciale "X" conform careia prin neacordarea facilitatilor fiscale prevazute de O.U.G.

nr. 24/1998 pentru “*profitul realizat din vanzarile de active in anul 2003 si vanzarii de marfuri in anii 2001 si 2002*”, organul de inspectie fiscala ar “*recunoaste ca societatea a desfasurat activitate in zona Schela, zona defavorizata*”, aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat organul de inspectie fiscala a procedat corect la analiza veniturilor inregistrate de societate prin prisma actelor normative aplicabile in materie, constatarea nerespectarii prevederilor art. 9 alin. 2 din H.G. nr. 728/2001 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea O.U.G. nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, fiind de natura a arata ca nici sub acest aspect al provenientei profitului obtinut de societate, conform legii, societatii contestatoare nu i se poate acorda scutirea la plata impozitului pe profit.

Referitor la sustinerea societatii comerciale “X” conform careia “*este nelegala neluarea in considerare a facturilor pentru <<prelucrare tiranti>> operatiuni ce au fost efectuate in comuna Schela*”, se retine ca prin contestatia formulata societatea se limiteaza la a relata constatarea organului de inspectie fiscala fara a aduce alte argumente in motivarea contestatiei decat faptul ca a depus fisa trimestriala de evaluare precum si bilanturile prin care se evidentiaza scutirile de impozit, fara a dovedi cu documente ca a desfasurat activitati in zona defavorizata SCHELA.

De asemenea, afirmatiile administratorului societatii comerciale “X” din nota explicativa anexata la raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 19.11.2004 conform carora lucrarile “*nu au necesitat consumuri importante de utilitati*” si nu detin “*partide cu furnizorii de utilitati in mod direct*”, nu sunt de natura a influenta constatarea organului de inspectie fiscala intrucat cuantumul sau modalitatea de plata a costurilor cu utilitatile necesare desfasurarii activitatii nu justifica lipsa oricarei cheltuieli cu utilitatile inregistrate in evidenta contabila a societatii.

Mai mult, asa cum rezulta la pagina 8 din raportul de inspectie fiscala anexa a deciziei de impunere din data de 24.11.2004, organul de inspectie fiscala constata **lipsa** facturilor de utilitati pentru spatiul detinut in zona SCHELA.

Totodata, declaratiile reprezentantilor societatii sunt contradictorii in ceea ce priveste realitatea operatiunilor desfasurate in zona SCHELA, asa cum rezulta din documentele dosarului.

Fata de cele retinute, pentru capatul de cerere privitor la impozitul pe profit, majorarile, dobanzile si penalitatile aferente, contestatia formulata de societatea comerciala “X” va fi respinsa ca neintemeiata.

2. Referitor la impozitul pe profit, cauza supusa solutionarii este daca Directia generala de solutionare a contestatiilor se poate

pronunța acestui capăt de cerere în condițiile în care contestația nu este motivată.

În fapt, societatea comercială "X" contestă impozitul pe profit care este compus dintr-o sumă respinsă ca neîntemeiată la punctul 1 din prezenta decizie și o altă sumă.

Această ultimă sumă reprezintă impozitul pe profit stabilit suplimentar de organul de inspecție fiscală față de cel înregistrat de societate în contul 8038 "Alte valori în afara bilanțului - impozit pe profit scutit la plată" și provine din trecerea pe cheltuieli nedeductibile a sumei ce depășește cota de 1,5% stabilită prin Legea bugetului de stat nr. 216/2001 reprezentând cheltuieli cu hrana pentru angajații cu contract de muncă.

În drept, art. 175 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, precizează următoarele:

"Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii".

Conform textului de lege invocat mai sus, se reține că la întocmirea contestației formulate se impune precizarea motivelor de fapt și de drept și a dovezilor pe care își întemeiază societatea contestatoare susținerile.

Având în vedere că societatea comercială "X" nu aduce în susținere motivele de fapt și de drept și dovezile în baza cărora contestă acest impozit pe profit și accesoriile aferente, așa cum prevede legislația în materie, pentru capătul de cerere privitor la acest impozit pe profit cu majorările, dobânzile și penalitățile aferente, contestația va fi respinsă ca nemotivată.

Referitor la facilitățile fiscale acordate de Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, se reține că organul de inspecție fiscală a stabilit că societatea comercială "X" nu poate beneficia de acestea întrucât art.23 și art. 24 din Legea nr. 133/1999, articole prin care sunt reglementate facilitățile fiscale în cauză, se referă în mod expres la "*întreprinderile mici și mijlocii*", încadrare pe care societatea contestatoare nu o poate dovedi, nefiind înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Gorj ca întreprindere mică sau mijlocie.

Intrucat societatea comerciala "X" nu detine dovada numarului scriptic anual de personal si dovada nivelului cifrei de afaceri, cuantumul celor doua permitand sau nu incadrarea societatii in categoria intreprinderilor mici si mijlocii, pe cale de consecinta pentru suma reprezentand contravaloarea achizitiilor de mijloace fixe efectuate de societate in perioada ianuarie 2001 - iunie 2002, nu sunt aplicabile prevederile art.23 si art. 24 din Legea nr. 133/1999 care vizeaza numai "*intreprinderile mici si mijlocii*".

Trimiterea la art. 4 alin. 2 si 3 din Legea nr. 133/1999 nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat intentia legiuitorului a fost aceea de a delimita sfera de aplicabilitate a actului normativ in cauza in sensul ca la articolele sus mentionate sunt nominalizate societatile care nu pot fi incadrate in categoria intreprinderilor mici si mijlocii.

Pentru a se incadra in prevederile Legii nr. 133/1999, societatile, altele decat cele enumerate la art. 4 alin. 2 si 3 din Legea nr. 133/1999, trebuie sa faca dovada ca sunt intreprinderi mici sau mijlocii, statut conferit prin inregistrarea ca intreprindere mica sau mijlocie la Oficiul Registrului Comertului in baza dovezii numarului scriptic anual de personal si a dovezii nivelului cifrei de afaceri potrivit prevederilor pct. 3 din H.G. nr. 244/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii.

Invocarea art. 10 din Legea nr. 133/1999 nu are relevanta in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat articolul respectiv se refera la procedura de obtinere a avizelor, autorizatiilor si licentelor de functionare a intreprinderilor mici si mijlocii si nu la conditiile ce trebuie indeplinite pentru a beneficia de prevederile art. 23 si 24 din actul normativ mentionat.

Referitor la facilitatile fiscale acordate de Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, organul de inspectie fiscala a constatat ca pentru achizitiile de mijloace fixe efectuate de societatea comerciala "X" in perioada iulie 2002 - decembrie 2003, societatea contestatoare nu detine o evidenta extracontabila de calcul a amortizarii deductibile fiscal asa cum prevede pct. 11.2 din H.G. nr. 859/2002 pentru aprobarea Instructiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe profit.

Modul de operare a facilitatii fiscale prevazute la art. 11 alin. 5 si alin. 6 din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, este reglementat prin H.G. nr. 859/2002 pentru aprobarea Instructiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe profit.

Astfel, la pct. 11.2 se stabileste obligatia contribuabilului de a tine o evidenta extracontabila de calcul a amortizarii deductibile fiscal, iar la pct. 35.4 se precizeaza destinatia sumelor reprezentând "*facilități fiscale de natura scutirilor și reducerilor de impozit pe profit*", deci implicit si a celei prevazute de art. 11 alin. 5 si alin. 6 din Legea nr. 414/2002,

respectiv acestea *“se repartizează la data de 31 decembrie a anului respectiv, până la concurența profitului net ca sursă proprie de finanțare”*.

Or, pe langa faptul ca societatea comerciala “X” nu detine o evidenta extracontabila de calcul a amortizarii deductibile fiscal asa cum prevede pct. 11.2 din H.G. nr. 859/2002 pentru aprobarea Instructiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe profit, se retine ca societatea contestatoare a repartizat profitul net aferent anilor 2001, 2002 si 2003 la dividende, pentru care a achitat impozitul si care au fost distribuite actionarilor.

Avand in vedere ca decizia actionarilor societatii privind repartitia profitul net aferent anilor 2001, 2002 si 2003 a produs efecte in sensul ca acesta a fost distribuit ca dividende, se retine ca repunerea societatii in conditiile anterioare ridicarii dividendelor astfel incat sa se poata aplica prevederile pct. 35.4 din H.G. nr. 859/2002 pentru aprobarea Instructiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe profit, nu este legala.

In aceste conditii, facilitatea fiscala prevazuta de art. 11 alin. 5 si alin. 6 din Legea nr. 414/2002, daca ar fi acordata, nu ar putea fi repartizata *“la data de 31 decembrie a anului respectiv, până la concurența profitului net ca sursă proprie de finanțare”* asa cum prevede pct. 35.4 din H.G. nr. 859/2002 pentru aprobarea Instructiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe profit.

Sustinerea societatii comerciale “X” conform careia *“din moment ce societatea a dedus aceste cheltuieli este clar ca a optat pentru acordarea facilitatilor”* nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat a opta pentru acordarea facilitatilor presupune a proceda la intocmirea unei evidente extracontabile de calcul a amortizarii deductibile fiscal si a repartiza sumele reprezentand facilitatile fiscale in conformitate cu prevederile pct. 35.4 din H.G. nr. 859/2002 pentru aprobarea Instructiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe profit.

Nici sustinerea conform careia *“dispozitiile art. 35 pct. 4 ... nu sunt aplicabile ... deoarece nu se refera si la facilitatile prevazute de art. 11 alin. 5 si 6 din Legea nr. 414/2002 ...”* nu poate fi retinuta, intrucat facilitatea fiscala prevazuta de art. 11 alin. 5 si 6 reprezinta o reducere a impozitului pe profit, reducere ce se regaseste textual in pct. 35.4 din H.G. nr. 859/2002 pentru aprobarea Instructiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe profit, respectiv in sintagma *“Sumele reprezentând facilități fiscale de natura scutirilor și reducerilor de impozit pe profit, ...”*.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art. 6 (1) lit. c), art. 8 din O.U.G. nr. 24/1998, Hotararea Guvernului nr. 192/1999, art. 9 alin. 2, art. 17 din H.G. nr. 728/2001, art.

175, art. 178 (1) lit. c) și art. 185 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicat, se

DECIDE

Respingerea ca neintemeiată și nemotivată a contestației formulate de societatea comercială "X" pentru suma totală reprezentând impozit pe profit, majorări de întârziere și dobânzi aferente și penalități de întârziere.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel, în termen de 6 luni de la comunicare.

ANEXA Ia DECIZIA NR. 67/31.03.2005

- contestatie nemotivata

- Zone defavorizate

- acordarea facilitatilor fiscale prevazute de O.U.G. nr. 24/1998 persoanelor care nu desfasoara activitatea in zona pentru care detine Certificat de investitor